

L'equip i l'escola inclusiva, l'atenció als altres, han estat fins a última hora les seves dèries, tant personalment com socialment.

Ens deixa un bon llegat no tant en escrits com en testimoni personal. Als que quedem, ens toca mantenir-lo viu.

Irene Balaguer i Felip

Va morir el 28 de desembre de 2018 quan encara esperàvem poder comptar amb la seva aportació personal i professional a l'educació de casa nostra.

Va ser mestra d'educació infantil i pedagoga catalana. Fou presidenta de l'Associació Rosa Sensat entre 2006 i 2015. També era membre de la Fundació Marta Mata Garriga, de la qual fou una de les creadores i va arribar a ocupar el càrrec de vicepresidenta. Va destacar per la seva lluita a favor de l'escola pública de qualitat. També va formar part del Consell Assessor d'*El Diari de l'Educació*.

El 1981 fundà la revista *In-fàn-ci-a* amb vocació de constituir un fòrum viu de comunicació, reflexió, diàleg i col·laboració per a tots els que estan relacionats amb l'atenció i l'educació dels infants de zero a sis anys. El 1990, la revista *In-fan-ci-a* en castellà, i el 2001, *Infància a Europa*, publicada en quinze llengües.

El 2011 va crear la revista digital *Infancia Latinoamericana* amb la idea d'articular una xarxa entre professionals del món de la infància dels països llatinoamericans per l'intercanvi d'idees i experiències pedagògiques.

Va formar part del Comitè Organitzador del Col·loqui Héloïse des del seu inici fins al moment de la seva defunció. Philippe Meirieu, en la conferència inaugural, la va presentar com un dels referents de l'educació a Catalunya durant els darrers anys.

En tot moment ha mostrat una gran claredat en l'exposició de les seves idees i una gran valentia en la defensa del paper de l'educació en la societat, de la necessària qualitat de l'escola pública, de la salvaguarda de les idees, experiències i valors dels mestres predecessors en la innovació educativa i el compromís social, sense caure en un immobilisme paralitzador. Les mostres de condol de persones i institucions, així

com la continuïtat del dinamisme de les institucions que ella ha presidit en són un bon testimoni.

(Trobareu informació complementària al web de la SCP: <https://blogs.iec.cat/scp/2018/12/29/4231>, i al web de Rosa Sensat o de la Fundació Marta Mata.)

Joaquim Farré i Purroy

Va morir el 9 de març de 2019. Va ser mestre de l'Escola Costa i Llobera, molt implicat en la dinàmica educativa del seu centre, molt estimat pels alumnes i els altres professors. Va ser un dels mestres implicats en el Programa Experimental de Reforma de l'antic cicle superior de l'educació primària que finalitzava quan els alumnes tenien catorze anys.

Destacava pel seu rigor en la selecció de materials, pel seu sentit de responsabilitat com a docent i per la seva disponibilitat a treballar en col·laboració amb els altres docents. Amb Pere Darder va escriure diversos textos sobre la funció directiva, amb el convenciment de la importància dinamitzadora dels bons equips directius.

Els que hem conegut Joaquim Farré ben segur que tenim present la seva preocupació per ajudar els alumnes en el seu camí cap al coneixement rigorós, vinculat a l'experiència i a l'apropament a la realitat. El seu rigor en el treball de la llengua en uns moments d'introducció del català com a llengua base de l'aprenentatge i de la seva relació amb les altres llengües i amb totes les àrees del currículum va ser un bon model a seguir.

Participar en alguna activitat de formació amb en Joaquim era una ocasió clara de partir d'experiències ben elaborades, plantejar-se bones preguntes i fer una valoració de la feina feta sense oblidar la necessària crítica per a la millora.

Les paraules de Pilar Benejam en la introducció al seu llibre *Quina educació volem?* són una mostra ben eloqüent del seu llegat:

Un agraïment molt especial al meu marit, Joaquim Farré i Purroy, que va guiar amb saviesa els meus passos com a mestra, que és el més rigorós dels meus crítics, el corrector de tots els meus escrits i ha suportat amb amor i humor la meva passió per millorar l'educació.